

عنوان مقاله:

ضمان از دین مجهول

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های فقه مدنی، دوره 4، شماره 6 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

احمد باقری - استاد دانشگاه تهران

زهره نیک عمل - دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی

خلاصه مقاله:

ضامن می تواند بی آنکه به میزان دین مضمون عنه (بدهکار) آگاهی داشته باشد از آن ضمانت کند، حتی اگر مقدار آن فراتر از حد تصور او باشد. قانون مدنی نیز به تبعیت از نظر مشهور فقیهان امامیه در ماده ۶۹۴ به آن تصریح کرده است. در مقابل عده ای از فقیهان امامیه و اهل سنت چنین ضمانی را باطل دانسته و به ادله ای چون نفی غرر و عدم صحت التزام به مال در صورت جهل استناد کرده اند. در این پژوهش ادله قائلان به بطلان این نوع ضمانت بررسی و در نهایت رد شده است. اطلاق نصوص آیات و روایات، اصل صحت، دلیل عقل و عدم منافات ضمان با غرر از طریق نفی معاوضی دانستن ضمان عقدی، مهم ترین ادله بر صحت چنین ضمانی است.

کلمات کلیدی:

ضامن، مضمون له، مضمون عنه، مضمون به، دین مجهول، ضمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1727248>

